

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, ΦΤΩΧΟΣ ΑΓΙΟΣ (διήγημα) (1)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Α΄

Όταν ήμεθα παιδιά, μη έχοντες τι να κάμωμεν, διότι το χωρίον μας δεν είχε άφθονα τα μέσα της ψυχαγωγίας, συνωδεύομεν πολλάκις τας μητέρας και τας θείας μας εις εκδρομάς ανά τους αγρούς και τους ελαιώνας, ή διημερεύομεν εις γραφικούς όρμους παρά τους αμμώδεις και ασπίλους αιγιαλούς, απλώς και μόνον διά να παρενοχλώμεν και χασομερούμεν με τας αταξίας μας τας φιλεργούς γυναίκας, τας ασχολουμένας εις το λεύκασμα των οθονών.

Εάν γειτόνισσά τις είχε τάξιμο ν' ανάψει τα κανδήλια του δεινός αγροτικού αγίου,

χάριν του ξενιτεύοντος και θαλασσοπορούντος συζύγου της, εάν αγαθός ιερεύς μετέβαινε να λειτουργήσει εις εξωκκλήσιον, διεφεύγομεν την επίβλεψιν των γονέων μας και ετρέχομεν εθελονταί κατόπιν των ευλαβών προσκυνητριών, αίτινες εξεπλήττοντο αι ίδιαι ανακαλύπτουσαι ημάς συνοδοιπόρους, χωρίς άλλο εφόδιον ειμή ολίγον άρτον, ον είχομεν κλέψει από το ερμάριον της πατρώας οικίας. [\(περισσότερα...\)](#)